

Abstrakt

Cílem bakalářské práce je zmapovat veškeré významné typy distribuce samizdatové literatury prostřednictvím analýzy dobových záznamů, vzpomínek pamětníků a odborných knih. V první části práce jsou podrobně představeny způsoby distribučních procesů z hlediska jejich náročnosti a efektivity. Tato část proběhla analýzou primárních zdrojů, tedy výpovědí pamětníků a sekundárních zdrojů, tedy prostřednictvím odborné literatury. Výsledkem je finální shrnutí vyzdvihující na základě shromážděných dat a kritické dedukce nejúčinnější metodu šíření samizdatu.

Věnována je odděleně i pozornost tamizdatu z hlediska efektivity a náročnosti distribuce výtisků do zahraničí a zpět do Československa. Zmíněna jsou významná nakladatelství a osobnosti, které tomuto způsobu šíření výrazně napomohly.

V druhé části práce je prostor věnován Edici Popelnice a Jiřímu Gruntorádovi, jakožto osobnosti, která se podílela na distribuci cenzurovaných děl v době totality. Edice Popelnice je v rámci samostatné kapitoly charakterizována a stručně jsou také analyzovány způsoby šíření jednotlivých svazků. O procesu šíření informace pochází z primárního zdroje. Samostatná kapitola je věnována i Jiřímu Gruntorádovi a jeho vlivu a působení v letech 1978-1989.

V závěru práce je vyzdvížena důležitost Samizdatu, smysl jeho šíření a následně je popsána charakteristika a činnost knihovny Libri Prohibiti, ve které se dochované Samizdatové výtisky nachází pro své potenciální čtenáře a badatele.

Klíčová slova: samizdat, typy distribuce, cenzura, Edice Popelnice, Jiří Gruntorád